

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1477/2024
17.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Вранић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3391/23 од 02.02.2024. године, у седници одржаној 17.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3391/23 од 02.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3391/23 од 02.02.2024. године у делу става првог изреке, и пресуда Првог основног суда у Београду П1 289/23 од 26.04.2023. године у делу става првог изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев у делу у коме је обавезан тужени да туженој на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ преко 720.000,00 динара до 800.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ преко 207.000,00 динара, претрпљеног страха износ преко 153.000,00 динара, на име накнаде за умањену животну активност износ преко 270.000,00 динара и на име наружености износ преко 90.000,00 динара све са законском затезном каматом почев од 26.04.2023. године па до исплате, а до износа досуђених ставом првим изреке првостепене пресуде.

У преосталом делу ревизија тужене **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужила да туженој накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 27.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 289/23 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 800.000,00 динара и то на име

претрпљених физичких болова износ од 230.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх износ од 170.000,00 динара, на име накнаде за умањење животне активности износ од 300.000,00 динара и на име наружености износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.04.2023. године као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете преко досуђеног износа од 800.000,00 динара до траженог износа од 900.000,00 динара, у износу од још 100.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова преко досуђеног износа од 230.000,00 динара до траженог износа од 300.000,00 динара, за износ од још 70.000,00 динара и на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 170.000,00 динара до траженог износа од 200.000,00 динара, за износ од још 30.000,00 динара као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 316.740,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3391/23 од 02.02.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и одбијене жалбе парничних странака као неосноване. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 322.365,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, предвиђену у члану 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23 – др. закон у даљем тексту: ЗПП), због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је по протеку законом прописаног рока доставила одговор на ревизију, па неблаговремени одговор није цењен.

Ценећи испуњеност законом прописаних услова за одлучивање о посебној ревизији, Врховни суд је утврдио да је одлукама нижестепених судова приликом одлучивања о приговору подељене одговорности истакнут од стране туженог, одступљено од правног схватања Врховног суда израженог у отправљеним одлукама у битно истоврсној чињеничној ситуацији. Због тога је услед потребе уједначавања судске праксе, одлучено као у ставу првом изреке, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија делимично основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни остале битне повреде одредаба парничног поступка, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је дана 28.01.2011. године око 19,00 часова кренула из Дома здравља ... у коме је била запослена ка свом стану, изашла из аутобуса код улице ..., кретала се коловозом и када је наишао аутомобил тужиља се померила на тротоар, али се том приликом оклизнула и пала на улицу. Коловоз и тротоар нису били очишћени од снега и леда, нити је со била посута по овим површинама, а према процени тужиље било је безбедније кретати се коловозом него тротоаром, јер су аутомобили пролазећи направили стазу. Пад је био последица леда на коловозу који у тренутку повређивања тужиље није био очишћен, што је потврђено извештајем Републичког хидрометеоролошког завода. Оценом налаза и мишљења судског вештака за ортопедску хирургију и трауматологију, утврђено је да је тужиља приликом пада задобила прелом десне потколенице на два места, прелом десне

колењаче (у близини скочног зглоба) и прелом спољашњег десног скочног зглоба који се квалификују појединачно као две тешке телесне повреде. Приликом зарастања прелома дошло је до компликација и након три и по године лечења и три операције остале су трајне последице. Оценом налаза овог вештака утврђена је дужина трајања и интензитет болова које је тужила трпела, степен наружености и у чему се она огледа и умањење животне активности од 13% до кога је дошло као последица прелома. Оценом налаза и мишљења судског вештака за област неуропсихијатрије, утврђена је дужина трајања и интензитет страха који је тужила приликом повређивања и доцније током лечења трпела, утврђено је да се услед повређивања код тужиле развило душевно обољење Ф 32, услед чега је дошло до умањења њене животне активности од 5%. Судски вештаци су конзилијарно закључили да укупно умањење животне активности са ортопедске и неуропсихијатријске стране износи 16%.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је досудио износе накнаде материјалне штете који су напред ближе цитирани, а другостепени суд такву одлуку потврдио. Нижестепени судови су оценили да је тужени одговоран за настану штету сходно одредбама члана 32. став 4. Закона о комуналним делатностима, и члана 33. став 1. тачка 1. Одлуке о комуналном реду Града Београда јер као оснивач вршиоца комуналне делатности је „Путеви Београд“, није вршио надзор над радом вршиоца комуналне делатности коме је поверио пружање комуналних услуга, а које предузеће није обавило комуналну услугу чишћења јавне површине од снега и леда што је у директној узрочно-последичној вези са повређивањем тужиле, због чега је сходно одредби члана 172. став 1. и 184. Закона о облигационим односима, тужени одговоран за тако настану штету и дужан да је накнади. Нижестепени судови су ценили приговор подељене одговорности насталој штети и закључили да нема доприноса тужиле, јер иако се кретала коловозом а не тротоаром, на то је била принуђена будући да су и коловоз и тротоар били прекривени ледом и да је тужила проценила да је безбедније да се креће коловозом.

По оцени Врховног суда основано се ревизијом указује да нижестепени судови приликом оцене приговора подељене одговорности нису правилно применили материјално право. Одредбом члана 192. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да оштећеник који је допринео да штета настане и да буде већа него што би иначе била, има право на сразмерно смањену накнаду. По мишљењу Врховног суда, тужила је у овом случају допринела настанку штете јер је, иако се кретала по површини која није предвиђена за кретање пешака из оправданих разлога, приликом кретања коловозом била дужна да примени већу пажњу од уобичајене. По оцени Врховног суда овај пропуст тужиле допринео је настанку штете са 10% због чега су нижестепене пресуде преиначене сходно одредби члана 416. став 1. ЗПП, и за овај проценат умањена накнада штете досуђена тужилци по свим видовима.

На основу одредбе члана 416. став 1. ЗПП, донета је одлука као у ставу другом изреке.

Тужени је у ревизији указао на битне повреде одредаба парничног поступка учињене у првостепеном поступку приликом спајања парница, односно приликом управљања поступком, међутим, како по одредби члана 407. ЗПП, то не може бити разлог за изјављивање ревизије, ти наводи нису цењени. Ревизијом се оспорава и утврђено чињенично стање, што по цитираној одредби ЗПП, није законом прописан разлог за изјављивање ревизије.

Тужени такође ревизијом неосновано оспорава своју пасивну легитимацију у овом спору, о којој су нижестепени судови одлучили правилном применом материјалног права, а коју одлуку у свему прихвата и Врховни суд.

Тужени неосновано указује и на превисоко одређену накнаду с обзиром да је по оцени Врховног суда накнада досуђена у свему правилном применом мерила из члана 200. Закона о облигационим односима, само ју је било потребно умањити сразмерно висини тужиљиног доприноса настанку штете.

Учињено преиначење није утицало на висину трошкова првостепеног поступка досуђених у свему у складу са Адвокатском тарифом и Таксеном тарифом из Закона о судским таксама, због чега је ревизија и у том делу одбијена.

На основу изложеног, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП донета је одлука као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Тужени је успео у ревизијском поступку са износом од 80.000,00 динара, па му сходно том износу припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 27.000,00 динара за састав ревизије према Адвокатској тарифи важећој у време подношења ревизије, због чега је применом одредбе члана 165. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић